

Náboženský zmatek

Když se stane v moderním světě tak strašná věc, jaká se stala v Paříži, pak je svět pochopitelně plný zmatku. Televize pokrývá zpravodajsky zadržování rukojmí, útoky teroristů a smutek postižených. Sdělují se linky tramvají, které nepojedou, vyjadřují se policejní ředitelé, prezidenti a další. Všechno se dá pochopit spolu s potřebou vyjádřit jasně svoje odmítnutí zlu, které se vyplavilo na povrch.

Ale pro mne se nepochopitelnou jeví horečnatá snaha přiblížit naprosto vše jako v přímém přenosu. První zděšení jsem prožíval pro útok v kavárně Lindt v Austrálii. A alespoň na chvíli jsem uvěřil, že spolupráce s médií byla nástrojem v rukou policie. Ale v pařížském příběhu mne víra přešla. Záznamy sprosté vraždy zraněného policisty ven jít neměly ani se zamlženým okénkem. A problém není v tom, že čin někdo natočil, ale v tom, že je záznam vysílán. Vysílání nepomáhá nikomu a ničemu, co teroristickou akci řeší. Měl zůstat v archivu policie, ale je vysílán. Pomáhá jen vytvářet zmatek v duši. Nic nás nenaučí o zběsilosti, která dřímá v každém z nás. Ukazuje na terč, na člověka, který ve zmatení myslí jedná jako hyena. A nejlépe, když jej známe jménem a za chvíli se mu díváme do tváře na bezbarvém policejním portrétu.

Vůbec touha po on-line přenosu, přesném určení rukojmích a počtu obětí je součástí strachuplné zábavy více, než služba televize veřejné služby. Navíc je doplněna o naprosto nekompetentní otázky moderátorů a velice pochybné odpovědi tzv. expertů, kteří unikají z nepříjemných otázek, na které se nedá odpovědět. Jsou ale neustále nuceni k odhadům neodhadnutelného.

Kdyby šlo jen o tzv. konkrétní otázky po zbraních, možnosti koupě kalašnikovů a podobně, pak bych se usmíval. Když ale slyším moderátora, jak se drží konceptu radikálního islámu, muslimských fundamentalistů a podobných zkratk, které jasně pojmenovávají pachatele, jako muslimy a ztotožňují je s komunitou, která má okamžitě důvod se jen a jen bát, protože co muslim, to terorista navzdory soustrastným prohlášením představitelů náboženských komunit, kteří odmítají násilí.

Jasně je třeba říci, že se pachatelé hlásili k muslimské víře, což vůbec nevypovídá o tom, zda ve skutečnosti muslimy byli. Především byli členy teroristické buňky. Pak byli možná napojeni na nějakou soutěžící světovou organizaci, která potřebuje řádově navýšit příjmy na svůj provoz. Teror je byznys, podotkl jeden z komentátorů úlevně.

Takzvaní experti na všechno jsou pak dohnáni do krajnosti a vyjadřují se dokonce ke hlásání náboženského násilí jako ke svobodě vyznání a názoru, kterou nelze ani z modliteben vymýtit. Jako by se nedalo nic dělat, nedalo se žalovat a postihovat příslušníka jakéhokoliv náboženství za to, co řekl. Jistěže je nutné postihovat jakýkoliv projevy nesnášenlivosti. Vždycky.

Zdá se mi, že to, co vidíme a slyšíme, je zase jen náboženský zmatek. Tentokrát však zmatek náboženství ateistického, které je svrchovaně přesvědčeno, že se ve všem vyzná. Moderátor či expert absolvoval přece dva kurzy o náboženství na vysoké škole, tak ví, o čem mluví.